

Arrest

nr. 174 949 van 20 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat L. VANBRABANT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. In zake S. K.N. (verder: eerste verzoeker) luidt de bestreden beslissing als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, S.K.N., verklaart van Iraakse afkomst te zijn, maar nooit geregistreerd en dus staatloos te zijn. U bent van origine een Armeense Christen. U bent op 19 mei 1950 geboren in het dorp Mal Arab, Batufa regio, Zakho, Nord-Irak. U werkte altijd als herder.

U was getrouwd, maar uw vrouw stierf in juni 2005 doordat de Peshmerga's (Koerdische strijders) haar sloegen toen ze uw dochter wilden ontvoeren. Een maand later stuurde u twee van uw kinderen, Leila en Zako, naar het buitenland. Sindsdien hebt u niets meer van hen gehoord. Op 20 augustus 2005 verliet u met uw minderjarige zoon Krikor (OV 8.062.918 en CG 15/13609) uw land.

Op 20 september 2005 kwam u aan in België en diezelfde dag diende u uw eerste asielaanvraag in.

Op 29 augustus werd u gehoord door het CGVS.

Op 5 september 2008 nam het CGVS de beslissing u de Vluchtelingenstatus en Subsidiare Bescherming te weigeren. Op 28 september 2008 ging u tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 24 maart 2009 werd dit beroep verworpen.

Ook uw poging tot medische regularisatie vanwege de gezondheidsproblemen van uw zoon werd in 2014 verworpen.

Op 5 mei 2015 diende u een tweede asielaanvraag in. U keerde niet terug naar Irak maar beroept zich zich op dezelfde feiten als voorheen, alsook op de gezondheidstoestand van uw zoon Krikor.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u de geboorteakte van uw zoon Krikor voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiare bescherming - artikel 48/4, §2 - van de vreemdelingenwet.

Vooreerst dient opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd geweigerd omdat uw herkomst uit Irak, en meer bepaald uit Mala Arab volstrekt ongeloofwaardig werd bevonden. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen.

Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de nieuwe elementen die u actueel aanbrengt onvoldoende zijn om de eerder genomen beslissing van het CGVS in uw dossier te weerleggen. Zo slaagt u er nog steeds niet in uw herkomst uit Irak aannemelijk te maken. U beweert nooit over documenten beschikt te hebben toen u in Irak woonde. Dit terwijl u in de vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van DVZ op 18 mei 2015) stelt dat u pas sinds 1975 geen documenten meer had (CGVS vragen 11-14, 19-22). Wanneer u hier mee geconfronteerd wordt, verklaart u opnieuw dat u in Irak nooit documenten hebt gehad. U blijft erg vaag wanneer het gaat over enige documentatie die zou kunnen aantonen dat u uit Irak afkomstig bent. U vertelt overigens wel dat een priester voor u een huwelijksakte had opgesteld. Dus u zou dan toch documenten gehad hebben in Irak. Deze inconsistenties laten toe verder te twijfelen aan de waarachtigheid van uw herkomst.

Bovendien lijkt u zichzelf tegen te spreken wanneer het gaat om de registratie van uw zoon Krikor. In uw eerste asielaanvraag zei u dat uw zoon Krikor nooit geregistreerd was in Irak en dat hij 'staatloos' was, terwijl u in de vragenlijst van het CGVS beweert dat hij was ingeschreven in Zakho. Tijdens het gehoor komt u daarop terug en verklaart u dat jullie wel een certificaat kregen van het ziekenhuis, maar dat hij nooit officieel werd geregistreerd bij de overheid (CGVS vragen 25-28). Dit wordt echter tegengesproken door de geboorteakte die u voorlegt. Hierin staat duidelijk dat Krikor geregistreerd zou zijn bij de burgerlijke stand van Dhook, jurisdictie Batofa te Zakho. Al deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van de herkomst van u en uw zoon ernstig aan. Over iets cruciaals als de registratie van uw zoon in Irak zou u toch consequente verklaringen moeten kunnen over afleggen. Doorheen uw opeenvolgende verklaringen bent u daar duidelijk niet in geslaagd.

Wanneer u geconfronteerd wordt met de twijfels van het CGVS omtrent uw herkomst blijft u enkel herhalen dat u afkomstig bent uit Irak (CGVS vragen 38-42). U slaagt er bijgevolg niet in bovenstaande vaststellingen te weerleggen.

Tot slot is het ook frappant dat u bijna 10 jaar heeft gewacht om in België een nieuwe asielaanvraag in te dienen en nu pas opnieuw de noodzaak voelt om de Belgische asielinstanties alsnog van uw Iraakse herkomst te overtuigen. Het hoeft geen betoog dat deze gang van zaken weinig oprecht overkomt.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u geen zich biedt op uw verblijfplaats en herkomst vóór uw komst naar België kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming toegekend worden. Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst tegenstrijdig en inconsequent.

De geboorteakte die u voorlegt kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien dergelijke documenten makkelijk aangekocht of via corruptie verkregen kunnen worden. Dergelijke documenten hebben pas bewijswaarde wanneer hier geloofwaardige verklaringen mee gepaard gaan.

Verder kan de ziekte van uw zoon niet aanzien worden als één van de criteria om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de conventie (CGVS pg 3). Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure, namelijk aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. In zake N.K. Krikor (verder: tweede verzoeker) luidt de bestreden beslissing als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U, Krikor K.N., verklaart van Iraakse afkomst te zijn. U bent van origine een Armeense Christen. U bent op 11 mei 1988 geboren in het dorp Mal Arab, Batufa regio, Zakho.

U had een broer een moeder en een zus, maar plots niet meer. Uw moeder werd op een bepaald moment onder schot gehouden en geslagen.

Op 20 augustus 2005 verliet u samen met uw vader, S.K.N. (OV 5.813.264 en CG 05/17885Z) uw land. U was toen nog minderjarig.

Op 20 september 2005 kwamen jullie samen aan in België en diende uw vader een asielaanvraag in, waarbij u werd ingeschreven op zijn bijlage 26.

Op 29 augustus 2008 werd uw vader gehoord door het CGVS.

Op 5 september 2008 nam het CGVS de beslissing hem de Vluchtelingenstatus en Subsidiaire Bescherming te weigeren. Op 28 september 2008 ging hij tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 24 maart 2009 werd dit beroep verworpen.

Uw poging tot medische regularisatie vanwege uw gezondheidsproblemen werd in 2014 verworpen. Op 5 mei 2015 diende u uw eerste asielaanvraag in, uw vader zijn tweede asielaanvraag. Hierbij beroept u zich op dezelfde feiten als uw vader, nl. uw herkomst uit Irak en uw gezondheidstoestand.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming - artikel 48/4, §2 - van de vreemdelingenwet.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u er onvoldoende in geslaagd bent om de problemen die u had in Irak - u was op het ogenblik van uw vertrek 17 jaar oud - aannemelijk te maken. U slaagt er nauwelijks in zich hierover iets te herinneren en daar consistente verklaringen over af te leggen (CGVS vragen 14-19, 23). U komt niet verder dan zeer algemene verklaringen over uw moeder die geslagen werd en dat uw moeder, broer en zus er niet meer zijn. Op basis van deze erg summiere verklaringen kan er onmogelijk van uitgegaan worden dat de door u voorgehouden problemen zich werkelijk hebben voorgedaan. Dat u zich dit alles moeilijk kan herinneren vanwege uw ziekte is hier een mogelijke verklaring voor. Desondanks mag er van u verwacht worden dat u zich over dergelijke cruciale en ingrijpende zaken iets meer herinnert. U was immers 16 à 17 jaar oud toen u naar België vertrok. In het geval dat u door uw ziekte inderdaad niet meer kan herinneren dient aangestipt te worden dat de gegevens waarover het CGVS beschikt te beperkt zijn om hier een redelijk oordeel over te vellen. Bovendien beriep uw vader zich eerder al op deze feiten en werden deze ongeloofwaardig verklaard.

Wanneer gepolst wordt naar uw Iraakse herkomst moet u eveneens een volwaardig antwoord schuldig blijven. U herinnert zich nauwelijks iets over u jeugd in Zakho, andere plaatsen, gebouwen en gebeurtenissen. Enkel dat u altijd in een klein dorp hebt gewoond en dat u door uw epilepsie niet echt vrienden had (CGVS vragen 5-7, 8-10). Elke vraag over uw leven in Zakho stuit op onwetendheid. U verklaart zich niets meer te herinneren. Op basis van deze gegevens kan het CGVS ook hier niet oordelen of u werkelijk afkomstig bent uit de regio van Zakho. In tegendeel, dergelijke onwetendheid lijkt er eerder op te wijzen dat u niet uit deze regio afkomstig bent. Opnieuw roept u uw ziekte in als excuus. Zelfs met epilepsie zou u zich toch meer over uw jeugd, geboortestreek en moederland moeten kunnen herinneren. Ook hier kan er op gewezen worden dat uw vaders herkomst na eerdere gehoren bij het CGVS niet werd geloofd. Hierdoor kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat u evenmin afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. De toenmalige redenering, inzake de eerste asielaanvraag van uw vader, luidde als volgt:

“Zo kan er aan uw verblijf in Mala Arab van 1950 tot 2005 geen geloof worden gehecht. Uw verklaring, namelijk dat u samen met drie à vier andere Armeense families in Mala Arab zou hebben gewoond tot 2005 (CGVS 2, pp. 4, 5 en 6), is niet in overeenstemming met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd. Zo blijkt dat het dorpje Mala Arab actueel nagenoeg homogeen Koerdisch is. Er bevinden zich in geen geval Armeense christenen en die zouden er zich bovendien nooit bevonden hebben. Het dorp bestaat uit ongeveer 80 huizen en de laatste Chaldeeuwse inwoner zou het dorp reeds meer dan een tiental jaar geleden verlaten hebben. Het feit dat u zelf niet met zekerheid kan zeggen tot welke Christengemeenschap de andere christenen in Mala Arab behoorden omdat jullie de noemer 'fla' (Kurmanji woord verwijzend naar christenen) kregen (CGVS 2, p. 6), is geen afdoende verklaring voor deze hiaat in uw kennis over nota bene uw christen burens waardoor de ongeloofwaardigheid van uw meer dan vijftig jaar aanwezigheid in dit dorp bevestigd wordt.

Voorts spreekt u zich tijdens het interview op het Commissariaat-generaal dd. 29 augustus 2008 zelf tegen over de plaats waar uw echtgenote begraven werd in 2005. Zo beweert u eerst dat ze in Mala Arab begraven is maar direct daarna verklaart u dat de begraafplaats in Berseve is gesitueerd (CGVS 2, p. 4). Op het einde van het interview wijzigt u uw verklaringen en stelt opnieuw dat ze in Mala Arab werd begraven. U met deze discrepantie geconfronteerd bevestigt nogmaals dat ze in Mala Arab werd begraven en stelt dat Berseve een bedevaartsoord is (CGVS 2, p. 8). Het feit dat u geen coherente verklaringen kunt afleggen ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Verder hebt u foutieve informatie gegeven over het dorp Mala Arab, waar u gans uw leven zou hebben gewoond (CGVS 2, p. 4), waardoor de ongeloofwaardigheid van uw verblijf aldaar andermaal wordt onderstreept. Zo beweert u dat Mala Arab nooit een kerk heeft gehad (CGVS 2, pp. 3 en 6) dit terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in het verleden een klein Chaldeeuwse kerkje zou zijn geweest maar dat dit volledig verwoest zou zijn tijdens de Anfal campagne eind jaren tachtig. Voorts verklaart u dat er geen aanvallen zijn geweest tegen Mala Arab (CGVS 2, p. 7), terwijl opnieuw uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat Mala Arab net zoals de andere dorpen in de regio aangevallen werd door de troepen van Saddam Hoessein in 1988 tijdens de Anfal campagne. Mala Arab bevindt zich op de lijst, uitgegeven door de Assyrische Democratische Beweging, van dorpen met christelijke presentie die werden verwoest ingevolge de raids door de Baath-troepen en na de Anfal campagne ingenomen door de Koerdische vluchtelingen. In het licht van bovenstaande observaties kan er geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in Mala Arab en de vluchtmotieven die zich afspeelden in de buurt van Mala Arab.

Opvallend is ook dat u, die beweert zijn hele leven in Irak te hebben gewoond, niet in staat bent om het voedselrantsoensysteem uit te leggen en beweert nooit een voedselrantsoenkaart te hebben gezien. U weet zelfs niet eens te vertellen of uw echtgenote, die wel de Iraakse nationaliteit bezat, over zulk een document beschikte (CGVS 2, pp. 6 en 7). U vergoelijkt uw gebrek aan kennis door te stellen dat u maar een herder was, u zich enkel interesseerde voor uw schapen en u uw echtgenote nooit zou hebben gevraagd hoe ze boodschappen deed (CGVS 2, pp. 6 en 7). Het is ook weinig geloofwaardig dat u de waarde van het Iraakse geld niet kent omdat u zelf nooit iets gekocht of verkocht hebt en uw kinderen en vrouw het geld in hun bezit hadden (CGVS 2, p. 7). Het feit dat u niet in staat blijkt te staan meer verduidelijking te verstrekken met betrekking tot de voedselrantsoenkaart en het Iraakse geld is weinig overtuigend gezien u, zoals reeds opgemerkt, beweert uw hele leven in Irak te hebben verbleven en er bijgevolg toch van u kan verwacht worden hieromtrent meer gegevens te kunnen verschaffen.

Zo ook dient vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of reisweg. U beweert in Irak staatloos 'kitem' te zijn geweest (CGVS 2, p. 2) maar u kan hieromtrent niets neerleggen. Verder kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Voorts dient aangestipt dat geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt dat uw vluchtrelaas kan ondersteunen. In dit kader dient aangestipt dat het bevreemdend is dat u uw huwelijksakte zou hebben meegegeven met uw kinderen Zako en Leila, die vóór u het land zouden hebben verlaten, om vervolgens op geen enkele wijze meer met hen in contact te zijn kunnen treden.

Omwille van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen afkomstig te zijn uit Mala Arab en aan de door u aangehaalde vluchtmotieven waardoor u er niet in bent geslaagd uw vrees in de zin van de Conventie aannemelijk te maken. Bovenvermelde opmerkingen laten evenmin toe u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal immers in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw afkomst, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten."

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u geen zicht biedt op uw verblijfplaats en herkomst vóór uw komst naar België kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming toegekend worden. Bovendien zijn uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst té beknopt en té onwetend.

De geboorteakte die u voorlegt kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen aangezien dergelijke documenten gemakkelijk aangekocht of via corruptie verkregen kunnen worden. Dergelijke documenten hebben pas bewijswaarde wanneer hier geloofwaardige verklaringen mee gepaard gaan. Dat is hier niet het geval.

Verder kan uw ziekte niet aanzien worden als één van de criteria om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de conventie (CGVS vraag 14). Voor de beoordeling van medische elementen dient u zich te richten tot de geëigende procedure, namelijk aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers putten een enig middel uit de schending van art. 48/3 en 48/4, 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Inzake de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker laat de eerste verzoeker gelden:

“Een eerste weigeringsmotief, te weten dat het frappant is dat verzoekers meer dan 10 jaar hebben gewacht om een nieuwe asielaanvraag in te dienen wijzen verzoekers erop dat het CGVS onredelijk lang over de behandeling van het dossier van verzoekers heeft gedaan.

Het CGVS heeft meer dan 3 jaar erover gedaan om een beslissing te nemen over de eerste asielaanvraag van verzoekers op het ogenblik dat de heer N. KRİKOR nog minderjarig was. De eigen instructies beschouwen een doorlooptijd van 3 jaar van een asielprocedure als onredelijk.

Daarenboven heeft het nog tot einde 2014 geduurd voor de aanvraag omwille van medische redenen definitief werd afgewezen terwijl de aanvraag in 2008 werd ingediend.

Verzoekers waren dan ook gedurende meer dan 10 jaar gewettigd om te verblijven op het grondgebied.

De motivatie van het CGVS dat verzoekers meer dan 10 jaar hebben gewacht is dan ook niet pertinent gelet op feit dat de eerste asielaanvraag en ingediend in 2005 pas in 2008 werd afgewezen.

Het twee weigeringsmotief handelt over de geboorteakte van de heer Krikor.

Deze geboorteakte wordt niet aanvaard als bewijs.

Verzoekers hebben deze geboorteakte opgevraagd in 2014 naar aanleiding van het verzoek tot machtiging omwille van medische redenen omdat de aanvrager alsnog gedwongen werd zijn identiteit te bewijzen. Het eerste verzoek tot regularisatie omwille van medische redenen werd namelijk afgewezen omdat het voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet duidelijk was aan welk land van herkomst de aanvraag diende te worden getoetst gelet op de beslissing van het CGVS waar geen geloof werd gehecht aan de verklaringen van eerste verzoeker en vader van de aanvrager tot medische regularisatie.

Een tweede weigeringsbeslissing tot medische regularisatie werd genomen omdat een geboorteakte geen ID-document is in de zin van de Vw. Op die manier werd nooit een beslissing ten gronde genomen over de aanvraag tot medische regularisatie terwijl de pathologie van tweede verzoeker ernstig is.

Het is stuitend te lezen dat het CGVS zelf stukken bijbrengt waaruit blijkt dat in Irak nagenoeg alle documenten worden vervalst zonder dat het de intentie is van de aanvrager om een vals document te bekomen. Ook authentieke ID-documenten worden vervalst hetgeen zonder meer leidt tot een paradoxale situatie waarin het onmogelijk is om een gewenste uitkomst te bereiken doordat de gebruiken in het land dat niet toelaten.

Ook werden verzoekers – en zij herhalen gedwongen naar aanleiding van het verloop van de aanvraag tot medische regularisatie om te voorzien in de identiteitsdocumenten waar meermaals werd aangedrongen om documenten te produceren.

Een nieuw element waar totaal geen rekening werd gehouden is de actuele situatie van de Koerden in het algemeen in de streek. Het staat vast dat verzoekers Koerden zijn gelet op de taal die zij spreken. Het feit of zij christenen zijn en Koerdisch werd niet onderzocht. Verzoeker daarentegen opperde wel dat zijn kinderen werden gedoopt en door welke priester. Dit werd niet in rekening gebracht terwijl christen in de regio wel een minderheid vormen een systematisch aan vervolging worden blootgesteld.

De bestreden beslissing bevat hieromtrent een lacune.”

In de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoeker, de zoon van eerste verzoeker wordt de negatieve beslissing genomen in 2008 hernomen en gesteld dat ook aan de herkomst van tweede verzoeker geen geloof kan worden gehecht omdat hij een volwaardig antwoord schuldig bleef over zijn herkomst omdat hij zich nauwelijks iets over zijn jeugd in Zakho herinnert.

Tweede verzoeker stelt:

“Het CGVS besluit dat zelfs met epilepsie verzoeker toch meer over diens jeugd en geboortestreek moet kunnen herinneren.

Het CGVS vergeet hier dat tweede verzoeker hoge dosissen medicatie neemt, te weten Xanax en Valium ter onderdrukking van zijn angstaanvallen en dat hij in december 2013 een lobotomie heeft ondergaan. In deze omstandigheid is het onmogelijk een interview af te leggen waar toch wel enige intellectueel inspanningen zijn vereist.

Het CGVS heeft dan ook niet afdoende rekening gehouden met het specifieke profiel van tweede verzoeker. Het medisch dossier was hun echter bekend nu het CGVS zelf verwijst naar de medische regularisatieprocedure in de bestreden beslissingen van tweede verzoeker.

Ook werd in de medische attesten duidelijk omschreven dat de tweede verzoeker niet zelfredzaam was en het dus niet ondenkbeeldig is dat tweede verzoeker inderdaad weinig vrienden had en dus niet geheel in de gemeenschap stond.

Vervolgens wordt de weigeringsbeslissing van 2008 hernomen.

Opvallend hier is tot op heden nog steeds de informatie over de situatie ter plaatste waarop het CGVS steunt geen onderdeel uitmaakt van het administratief dossier.

Zolang deze informatie niet wordt gevoegd kan de juistheid van de motieven die steunen op deze informatie niet worden onderzocht. Deze motieven kunnen dan ook niet dienstig worden ingeroepen ter weigering van de eerste asielaanvraag van tweede verzoeker.

Verzoekers voegen daarentegen een stuk dat aantoont dat de Chaldeeuse gemeenschap in Mala Arab groot is, te weten 150 personen. Het stuk geeft de situatie weer in 2013 maar een dergelijke gemeenschap komt niet uit het niets en het is waarschijnlijk dat ook in het verleden een Chaldeeuse gemeenschap aanwezig was, dan wel in kleinere aantallen.

De beschrijving van eerste verzoeker van de christelijke gemeenschap in Arab Mala en omgeving en het hoofdmotief tot weigering van de asielstatus en de subsidiaire bescherming kan dan ook niet zonder meer worden afgedaan als onjuist of leugenachtig."

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. Verzoekers leggen in het kader van hun huidige asielaanvraag een geboorteakte voor op naam van tweede verzoeker. Blijkens de vertaling van dit document is de geboorteplaats van tweede verzoeker de 'jurisdictie Batofa' in de provincie 'Dhook'. Dit stemt overeen met de verklaringen van eerste verzoeker inzake diens laatste woonplaats. Deze verklaringen blijken uit het gehoorverslag inzake de ontvankelijkheid van de asielaanvraag van 20 januari 2006 (cf. p. 3) en de vragenlijst die op 23 mei 2006 werd ingevuld (map eerste asielaanvraag). Eerste verzoeker verklaarde op 20 januari 2006 afkomstig te zijn uit 'provincie Dohuk, district Zakho, Maliya Batufa, Mal'Arab'.

Inzake de aanwezigheid van andere christenen in Mala Arab stellen verzoekers in het verzoekschrift: *"Verzoekers voegen daarentegen een stuk dat aantoonde dat de Chaldeeuse gemeenschap in Mala Arab groot is, te weten 150 personen. Het stuk geeft de situatie weer in 2013 maar een dergelijke gemeenschap komt niet uit het niets en het is waarschijnlijk dat ook in het verleden een Chaldeeuse gemeenschap aanwezig was, dan wel in kleinere aantallen."* Verzoekers' stelling inzake de aanwezigheid van de Chaldeeuse gemeenschap is plausibel. Uit het gehoorverslag inzake de ontvankelijkheid van de asielaanvraag van 20 januari 2006 (cf. p.8) blijkt dat eerste verzoeker ook melding maakte van de aanwezigheid van een Chaldeeuse familie en dat er verder geen Armeense christenen woonden. De motivering in de eerste weigeringsbeslissing inzake eerste verzoeker van 5 september 2009, en zoals hernomen in de thans bestreden beslissing inzake tweede verzoeker, kan door de Raad niet worden gevolgd.

De beslissing die werd opgenomen in de bestreden beslissing inzake tweede verzoeker stelt:

"Zo beweert u [eerste verzoeker] dat Mala Arab nooit een kerk heeft gehad (CGVS 2, pp. 3 en 6) dit terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in het verleden een klein Chaldeeuws kerkje zou zijn geweest maar dat dit volledig verwoest zou zijn tijdens de Anfal campagne eind jaren tachtig." Het is niet dienstig te verwijzen naar een 'klein Chaldeeuws kerkje' dat meer dan 15 jaar voor het interview van eerste verzoeker 'volledig verwoest' werd teneinde vast te stellen dat eerste verzoeker in deze foutieve verklaringen heeft afgelegd. De vraag tijdens het gehoor betrof een vraag naar het bestaan van een functionerende kerk op het ogenblik van het interview (*"Is er in Mala Arab geen Kerk?"*(p.3); *"In Mala Arab had je geen enkele kerk?"*(p.6)) en niet naar een ruïne van een "kerkje" dat meer dan 15 jaar voordien werd vernield.

De beslissing inzake eerste verzoeker die werd opgenomen in de bestreden beslissing inzake tweede verzoeker stelt: *"Voorts verklaart u dat er geen aanvallen zijn geweest tegen Mala Arab (CGVS 2, p. 7), terwijl opnieuw uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat Mala Arab net zoals de andere dorpen in de regio aangevallen werd door de troepen van Saddam Hoessein in 1988 tijdens de Anfal campagne. Mala Arab bevindt zich op de lijst, uitgegeven door de Assyrische Democratische Beweging, van dorpen met christelijke presentie die werden verwoest ingevolge de raids door de Baath-troepen en na de Anfal campagne ingenomen door de Koerdische vluchtelingen."*

Dienaangaande blijkt dat de vraag was *"Zijn er ooit aanvallen geweest op Mala Arab?"* waarop eerste verzoeker antwoordde *"Nee, de Peshmerga's vielen ons lastig"*. Verweerder verwachtte aldus op basis van één vraag, zonder concretisering inzake de tijdsperiode of nader doorvragen, een verwijzing naar evenementen die meer dan 15 jaar voor het interview plaatsvonden. Van verzoeker kan ingevolge deze enkele vraag niet verwacht worden dat hij onmiddellijk zou verwijzen naar de gebeurtenissen die zich 15 jaar voordien afspeelden.

Tevens blijkt dat eerste verzoeker tijdens het gehoor van 29 augustus 2008 (p.5) op de vraag *"Tot aan uw vertrek uit welke gemeenschappen bestond het dorp Mala Arab?"* antwoordde *"De meerderheid waren Koerden,(...)"* en verder ook nog stelde *"(...) vroeger woonden daar Arabieren maar na de bevrijding door de Koerden namen zij [lees: Koerden] het dorp in"*. Verzoekers verklaringen inzake de aanwezigheid van de Koerden strookt derhalve met de motivering inzake de gevolgen van de Anfal campagne.

Ingevolge de jonge leeftijd van tweede verzoeker bij het vertrek uit het land van herkomst, de tijdsperiode die verlopen is tussen de eerste asielaanvraag en de huidige beoordeling alsook diens ernstige medische situatie is het aannemelijk dat hij geen nuttige verklaringen inzake zijn voorgehouden regio van herkomst kan afleggen.

Niettegenstaande er inderdaad enige incoherente verklaringen kunnen worden vastgesteld, die echter ook te verklaren kunnen zijn door het profiel van eerste verzoeker, moet derhalve op basis van voormelde vaststellingen, in samenlezing met de andere verklaringen van eerste verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag aangaande zijn regio van herkomst, worden aangenomen dat beide verzoekers aannemelijk maken dat zij afkomstig zijn van Mala Arab, provincie Dohuk.

Verzoekers maken bijgevolg hun Iraakse nationaliteit aannemelijk.

2.2.4. Verzoekers dienen aan te tonen dat in hun hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in hun land van herkomst. Dit houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel. Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekers thans een toevluchtsoord nodig hebben voor een te verwachten risico op vervolging in het land van herkomst. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat deze niet alleen subjectief bij hen aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Uit de verklaringen van eerste verzoeker inzake zijn vrees voor vervolging blijkt dat hij verwijst naar het incident met de Koerden die zijn dochters wouden ontvoeren (gehoor CGVS, 12 oktober 2015, p.7) alsook dat hij vreest voor Islamitische Staat (verklaring meervoudige asielaanvraag van 18 mei 2015, nummer 18). Ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV omtrent zijn actuele vrees voor vervolging, aangezien hij reeds meer dan tien jaar geleden het land verliet, stelt eerste verzoeker dat hij schrik heeft voor de moslims en IS. Op de vraag of hij vrees moet hebben voor de moslims en IS in Noord-Irak verwijst eerste verzoeker naar zijn zoon en dochter die verdwenen zijn en dat hij niets meer heeft om op terug te vallen. Tweede verzoeker kan blijkens het gehoorverslag en de medische stukken niet echt in staat worden geacht om nuttige verklaringen af te leggen.

Het verzoekschrift maakt geen melding van elementen die actueel aanleiding zouden geven tot een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging. Het verzoekschrift beperkt zich tot het aantonen van de Iraakse nationaliteit, de reden waarom tien jaar gewacht werd voor het indienen van een tweede asielaanvraag en de medische situatie van tweede verzoeker.

De Raad kan in de verklaringen van verzoekers en het verzoekschrift geen actuele vluchtelingenrechtelijke vrees ontwaren. Het loutere feit christen te zijn in Noord-Irak en de schrik voor moslims kan omwille van de elementen in het dossier niet aangenomen worden als een grond voor vervolging die zou leiden tot daden van vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekers ontwikkelen geen argumenten die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS